

Ekonomka Markéta Šichtařová: Jsme národ zločinců

- CZ24 News | 22. července 2021

ČESKO: Nevinným nelze dost dobře vládnout. Necítí se dost provinile na to, aby se nechali sekýrovat. Navíc stát vládnout ani neumí. Stát ale umí dokonale jednu věc: Trestat ty, kdo poruší zákon.

Stačí vymyslet pár zákonů, vyhlášek, nařízení, které nelze dodržovat, ani vymáhat, a hned máte národ zločinců, kteří se cítí provinile. A takovým už vládnout lze. A čím víc provinilců, tím líp se jim vládne. Stačí si jen obstarat dostatek pachatelů.

A tak stát začne vymýšlet, co všechno ještě postavit mimo zákon, až už přestane být normální žití legální, protože nikdo už nedokáže žádný zákon neporušit a neprovinít se.

Jedním z nejlepších triků, jak postavit bezúhonného člověka mimo zákon, je učinit právo nepředvídatelné a samo vůči sobě v rozporu. Vymyslet taková dvě nařízení či zákazy, kdy splněním jednoho nutně porušíte druhý. S tím si neporadí sebezposlušnější občanek a provinilého zločince tak máme zajištěného. Příklad?

Abychom do toho netahali nic jako politický názor, nechme daně daněmi či elektroauta elektroauty a podívejme se na zdánlivě ryze odbornou záležitost. Před pár dny jsem se setkala se zářným příkladem, kdy A popírá B a B popírá A.

Pokud lékař pracující dejme tomu u záchranné služby odmítne ošetřit dítě a posoudit jeho zdravotní stav, může se třeba stavět na hlavu, nevymluví se žádným způsobem ze svého provinění: dítě ošetřit prostě musí. Pokud stejný lékař dotázaný na posouzení zdravotního stavu dítěte chce vydat potvrzení, že dítě je zdravé, může se taky třeba stavět na hlavu – udělat to nesmí. A to navzdory tomu, že třeba disponuje několika atestacemi, které mu toto posouzení zdravotního stavu dovolují. Příslušné potvrzení totiž smí vydat pouze registrující lékař. Tedy – nelze to udělat v ČR. Například v akurátním Německu to samozřejmě jde.

Že lékař s dostatečnou odborností nesmí odmítnout dítě ošetřit? Jistě. Přesto svůj názor na dítě napsat nesmí. Že dva dobří lékaři s dostatečnou odborností musí mít názor stejný? Jistě. Přesto v jednom případě jeden z nich svůj názor poskytnout smí, ve druhém nesmí.

Své o tom vědí rodiče sedmiletého chlapečka, který po roce covidových zákazů chtěl konečně začít žít normálně a vyrazit na dětský tábor. Už jen provozování takového tábora je celkem hrdinstvím, protože čelit nájezdům hygieniků, kterým vzrostlo v covidových měsících sebevědomí do nebe, jest pouze pro duše otrlé.

Protože příslušný pediatr byl toho času nedostupný (ostatně nedostatek pediatriů je v ČR kvůli přeregulovanému trhu známá věc), rodiče netušící ničeho zlého šli na věc jinak. Ostatně nechtěl se po nich žádný soudní posudek, ke kterému by byla potřebné jakési speciální kulaté razítko, jen banální potvrzení: dítě je zdravé, nemá na táboře žádná omezení. A kdo by takovou věc měl vědět lépe, než sám rodič – lékař s dostatečnou odborností, který byl od narození s dítětem u každického lékařského vyšetření a zná stav svého dítěte nejlíp ze všech osob na světě.

A ten – sice tušící mnohé zlého od státu, ale netušící zrovna v tomto případě, protože spíš než

státní byrokracii vždy zkoumal zdraví svých dospělých i dětských pacientů – svůj názor rád sdělil. Provozovatelé tábora – taktéž netušící ničeho zlého od kohokoliv – teď čelí šikaně hygieny, že se dopustili přestupku s pokutou až 300 tisíc tím, že přijali na tábor zdravého kluka s lékařským vyjádřením poskytnutým dostatečně odborným lékařem perfektně se zdravím kluka obeznámeným.

Rodiče dodali to nejobjektivnější možné potvrzení, provozovatel tábora ho převzal. Všichni udělali podle svého vědomí a svědomí to nejlepší, co mohli. Před státem jsou teď zločinci – protože stát postavil své zákony tak, že splněním jednoho paragrafu je nutno porušit jiný. Kvůli jeho vzdělání stát tohoto otce – lékaře postavil do role, kdy odmítnout ošetřit jakékoli cizí nemocné dítě by bylo trestným činem zanedbání péče, ale potvrdit zdraví svého vlastního dítěte znamená přestupek pro provozovatele tábora.

Jeden pohled na věc je, že všichni dotyční měli být opatrnější a místo své práce měli studovat zákony. Druhý pohled na věc je, že zákony mají být pro ochranu lidí, nikoliv šikanu lidí. Že právo má být konsistentní a předvídatelné.

Pokud už je právní systém nekonzistentní a nepředvídatelný, jsou to především logicky uvažující odborníci, kteří v minulosti věděli vždy včas, kdy přimhouřit nad nesmyslným úředním šimlem oko. Ostatně tak to donedávna dělali i hygienici a zcela logicky posudek odborného lékaře uznávali. Jenomže vlivem pandemie se hygienici emancipovali do takové míry, že nyní má každý úředník hygieny de facto bianco šek na jakoukoli šikanu.

Jistá paní inženýrka hygienička, která kontrolu dotyčného dětského tábora prováděla, sice poctivě počítala metry dvou koupelen a počet umyvadel na dítě, bohužel se ale do samotných umyváren neobtěžovala zajít podívat. Ještě před nějakými dvaceti lety kupodivu hygienu zajímala především hygiena. Dnes hygiena po nájezdu této emancipované paní inženýrky vyhrožuje pokutou 300 tisíc korun provozovateli tábora, která má o 0,3 perfektně hygienicky čistých umyvadel na dítě méně, než uvádí vyhláška, a ubytovává zdravé dítě s odborným posudkem od odborného lékaře. Tomu říkám technofašismus.

S covidem se společnost fašizuje. Hygienické stanice nabyly nad lidmi neomezenou moc. Nikoliv však novým zákonem, ale změnou vnímání. Vystrašení lidé se neodvažují protestovat. Máme tu přeci ten covid. Omezování občanských i ekonomických svobod se neustále vymlouvá na jakési údajně vznešené cíle. Ať už je to údajný boj s chudobou, Zelený úděl nebo jakákoliv jiná uměle vytvořená záminka. A teď má mocenská elita nový krásný nástroj k mrzačení svobody – údajný boj s infekcí. Absolutní moc hygieny a úředníků už vybublala v neuvěřitelných a logicky neobhájitelných bizarnostech typu povinné nošení respirátoru osamělým člověkem na osamělé ulici.

Celý uplynulý rok většina společnosti mlčí a plní, co je státem uloženo, ačkoliv bylo již soudní mocí konstatováno, že řada opatření byla nezákonná. Lidé se bojí, že někdo nahlas vysloví, co všichni vědí: Že je to pouhá šikana. Že někdo poruší fazónu a vykřikne, že císař je nahý. Jak málo stačí, aby se celý překomplikovaný systém sesypal jak domeček z karet. Stačilo by jen, aby většina lidí pojmenovala nahlas pravou podstatu. V téhle šikaně nejde o zdraví lidí; v ní jde o moc a snadné vládnutí.

Tento text byl napsán v odborné spolupráci s mjr. MUDr. Martinem Vavrušou, primářem chirurgie rumburské nemocnice, ředitelem privátní ambulance Xyrix a vojenským chirurgem v Afghánistánu, s atestacemi druhého stupně z chirurgie, urgentní medicíny a všeobecného praktického lékařství.

Autor: Markéta Šichtařová